

Sloky o Praze

Lenka Filipová

Tebe Praho je tak těžké opouštět
Tvoje Hradčany a tvého Mikuláše
Tvoje vlaštovky, jež odlétají plaše
Z věží kam se vracejí vždy s jarem zpět

Pohledy z těch cest, jež vedou z Petřína
Jichž se nikdy, nikdy dosti nenasytím
Vltavu, z níž třpytí se jen hladina
Jako rybí kůže, jíž se trochu štítím

Na tisíce oken a střech a okenic
Kdesi žijí titíž lidé jak já žiji
Rezavé tvé střechy jimž se nevyrovná nic
K tomu ještě cosi, tvou, tvou poezii

Kéž by slyšel člověk tvoje zvony znět
Až mu sluch jež ztratí smysl pro tvá slova
Tebe Praho je tak těžké opouštět
Pro tvou krásu Praho chtěl bych žíti znova